

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2020, č. j. 6 A 56/2020 – 49,

t a k t o :

- I. Žalobci **se nepřiznává** osvobození od soudních poplatků.
- II. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce brojí kasační stížností proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 12. 2020, č. j. 4 As 383/2020 - 12, stěžovatele vyzval k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč (výrok I.) a aby v téže lhůtě předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok II.).

[3] Z ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že nestanoví-li zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. V nyní posuzovaném případě bylo stěžovateli usnesení kasačního soudu č. j. 4 As 383/2020 - 12 doručováno v souladu s § 54 odst. 3 s. ř. s. do vlastních rukou, a to postupem podle § 49 o. s. ř.

[4] Podle § 49 odst. 2 o. s. ř., *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastižen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.*

[5] Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

[6] Usnesení kasačního soudu č. j. 4 As 383/2020 - 12 bylo stěžovateli doručováno dne 23. 12. 2020. Stěžovatel však nebyl doručujícím orgánem zastižen; písemnost tudíž byla uložena a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Jelikož si stěžovatel písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla uložena a připravena k vyzvednutí, nevyzvedl, považuje se tato posledním dnem uvedené lhůty za doručenou (tzv. fikce doručení). V případě, kdy poslední den lhůty připadne na sobotu, neděli nebo svátek, posouvá se konec lhůty na nejbližší pracovní den podle § 40 odst. 3 s. ř. s. Stěžovateli tak byla písemnost obsahující usnesení kasačního soudu doručena fikcí dne 4. 1. 2021 (pondělí). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 5. 1. 2021 (úterý) a uplynula dne 19. 1. 2021 (úterý). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[7] Dodatečně (po uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku, dne 22. 1. 2021) stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků. Tomuto návrhu Nejvyšší správní soud nevyhověl (I. výrok tohoto usnesení), aniž ověřoval splnění podmínek, za kterých lze stěžovatele od placení soudních poplatků osvobodit ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Totiž i za předpokladu, že by stěžovatel doložil, že podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle právě uvedeného ustanovení splňuje, ničeho by to nemohlo změnit na skutečnosti, že již uplynula propadná lhůta stanovená pro zaplacení soudního poplatku. Uvedený procesní postup směřující ke zjištění osobních, majetkových a výdělkových poměrů stěžovatele by tak byl zcela nadbytečný a v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Na výsledku tohoto řízení by ničeho nezměnil.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: *„[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může*

pokračování

soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[9] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výše uvedeným usnesením kasačního soudu rovněž vyzván (a o ustanovení zástupce stěžovatel ani nepožádal), Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. Postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení kasačního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016 - 35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016 - 70).

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu